

volilo v zabojih, obsegajočih najmanj 25 steklenic. Dalje pripominja k točki 4. da ni za pravilno zaprte steklenice zmatrati le onih, ki so s probkovim zamaskom na predpisan način zamašene, ampak tudi steklenice s takozvanim patentnim zaklepom, če imajo čez zaklep kovinsk ali papirnat pasek tako pritrjen, da se steklenica ne more odpreti, ne da bi se poškodoval ta pasek.

Posestnik neke zaloge s pivom meni, da je omejeno resolucijo razlagati tako, da naj se napolnitev steklenic s pivom pridržijo le krčmarskemu obrtu. Če bi se to zgodilo, bi se s tem na deželi koristilo to onim krčmarjem, ki imajo zajedno zaloge piva, dočim bi se večini ostalih krčmarjev škodovalo.

Zbornica pripominja, da so ta poročila resnici primerna. Na Kranjskem napolnjujejo pivovarne in tudi zaloge piva steklenice s pivom in jih zatvorjene s takozvanimi patentnimi zaklepi spravljajo v promet. Pri tem oskrbe nekateri vsaki steklenici plombo, drugi kovinsk ali papirnat pasek. Ti pa prodajajo svoje pivo le v zabojih z več steklenicami na krčmarje in konsumente. Napolnjujejo pa steklenice s pivom tudi krčmarji sami. Dostikrat se pa tudi zgodi, da se pivo jeden ali dva dni prodaja iz soda in potem še le z ostankom napolnijo steklenice.

Vsekako je po mnenju zbornice nujno treba, da se trgovina s pivom v steklenicah uredi. Vsi krogi bodo z veseljem pozdravili ureditev, če se bo izvršila po načelih resolucije visoke poslanske zbornice državnega zbora.

Ob sebi se pač ume, da ne bodo pivovarne in zaloge piva glede prodaje piva v steklenicah na debelo imele manjših pravic, kakor krčmarji in da jim za razpečavanje piva v steklenicah ne bo treba posebne koncesije. Vendar pa bi bilo umestno, da se pri ureditvi točno določi, da je poraba takozvanega patentnega zaklepa dovoljena tudi pivovarnam in zalogam piva v prometu s konsumentom, pa le v zabojih, obsegajočih 25 steklenic.

7.) Zbornica je priporočala pri c. kr. deželni vladi prošnji Jan. Staniča iz Koprivnika in Martina Žontarja iz Stražišča za spregled redne doprinesbe sposobnostnega dokazila za mesarski obrt, ker sta prositelja dokazala, da sta se obrta učila in sta se pri njem več let praktično uporabljala.

8.) Zbornica je priporočala pri c. kr. dež. vladi prošnjo G. Perše-ta iz Metlike, da naj se mu dovoljena razprodaja podaljša za en mesec.

9.) Pri c. kr. finančnem ravnateljstvu je zbornica podpirala prošnjo usnjarja Jos. Rupnik-a iz Idrije za dobivanje denaturovane morske soli.

(Dalje sledi.)

Kmetijstvo.

Obdelovanje travnikov.

(Konec.)

Preiskava teh dveh vrst sena nam pa nadalje kaže, da hrani v sebi seno s pognojenega travnika skoro še jedenkrat toliko množino fosforne kisline, kakor pa seno z nepognojenega travnika. S krmo pognojenega travnika nudimo živini v veliko večji množini v ohranjenje potrebno fosforno kislino, s katero zamoremo vzgojiti moč-

nejo in za delo bolj zmožno živino. V kolikor se ne uporabijo te množine fosforne kisline za tvorjenje živalskega telesa in za proizvodnjo živalskih snovij, nahajajo se zopet v gnoju, čegar vrednost se s tem pomnoži. Toda ne pospeši se samo pomnoženje fosforne kisline v gnoju z gnojenjem travnikov s Tomaževo moko in kajnitom, marveč doseže se tudi pomnoženje kalija in dušika. Poslednje je tem večje, čim bolj se pospešuje rast sočivja s trajnim gnojenjem s kalifosfatom.

Gnojimo torej dobro naše travnike, tedaj zamoremo dovesti tudi njivam več hlevnega gnoja z večjo gnojilno močjo. Pri travnikih z višjo kulturo se lahko omeji gnojenje na nadomestilo za množino kalija in fosforne kisline, ki se je odvzela po košnji; pri negnojenih travnikih treba je bolj pognojiti, tu je treba pomnožiti moč zemlje. Množina potrebnega kalija ravna se splošno po kakovosti zemlje; na ilovnatih travnikih zadostujejo 4 meterski stoti kajnita na jeden hektar, mej tem ko potrebuje zemlja, v kateri je le malo kalija, dvojno mero. Za vse travnike brez izjeme pa je določiti moč gnojenja s fosforno kislino v prvem letu na 6 do 8 stotov Tomaževe moke na hektar. V poznejših letih bodeta zadostovali za gnojenje dve tretjini, mej tem ko se pozneje omeji to samo na redno nadomestilo.

Mnogo posestnikov travnikov pa žal opusti opetovano gnojenje, ker so napačnega mnenja, da so preskrbeli s prvoletnim zadostnim gnojenjem travnik za več let dovolj z redilnimi snovmi. To postopanje je tembolj zavrniti, ker se s tem z nova zatire razvoj dobrih trav in dobrega sočivja, ki se je dosegel v prvem letu, in s tem zmanjšuje prinos. Vsakoletno gnojenje travnika sme le tedaj izostati, ako je dobro pognojen in je dobil v prejšnjem letu dvojno gnojenje. V naslednjem letu se mora gnojenje zopet ponoviti.

Pri gnojenju je treba paziti na to, ali se razseje kalijeva sol in Tomaževa moka istodobno, ali pa vsaka posebej. V prvem slučaju je razsipanje najprimerneje v jeseni ali pa najkasneje koncem februarja; ta čas je sploh najugodnejši za uporabo kajnita, posebno pa še karnalita radi klornatih stranskih sestavin.

Razsipanje Tomaževe moke pa ni navezano na noben čas; vrši se lahko v jeseni, po zimi, spomladi, po prvi ali drugi košnji, kakor dopušča vreme in čas. Tam, kjer dopušča kakovost travnika, je koristno, zavleči gnojilo z brano, vendar pa naj se nikar ne povlačuje pozno spomladi, da se ne raztrgajo nežne koreninice rastočih rastlin.

Kmetijske raznoterosti.

— **Vino iz pese.** V Rusiji so neki začeli delati vino iz pese. Hvalijo ga, da je to vino dobro in se težko loči od pristnega trtnega vina. Vsekako je mnogo boljše od sadjevca.

— **Vinska letnina.** Lani se je pridelalo v Franciji 45 milijonov hektolitrov vina, mimo 27 milijonov predlanskim. V Italiji se ga je lani pridelalo 22 (24), v Španiji 18 (20), Agieru 4 (3.7), Nemčiji 3 (3.5), Avstriji 2.5 (3), na Ogerski 1.6 (3) milijonov hektolitrov vina.